

Petra Jelínková: Kdo chodí na koncerty romské hudby? Výzkum publika na vybraných romských koncertech v České republice

Posudek vedoucího bakalářské práce

Práce Petry Jelínkové patří do širšího okruhu prací studentů Etnomuzikologického programu FHS, mapujících současné ne-mainstreamové hudební jevy v ČR (z posledních např. bakalářské práce o world music či flamenku v Čechách).

Petra absolvovala jak etnomuzikologické přednášky a většinu seminářů na FHS, tak pracovala pro festival romské hudby Khamoro, takže zná problematiku dobře i z praktické stránky.

Téma práce – publikum na koncertech romské hudby – je bezpochyby z mnoha důvodů důležité, a přitom vědecky zatím nereflektované. Hned na počátku musím podotknout, že titul práce je poněkud zavádějící, protože hlavními poznatky nejsou ty, KDO jsou návštěvníci (že je jejich společnou charakteristikou zájem o hudbu není asi u návštěvníků koncertů příliš překvapivé...*Uvádět přesné přehledy zálib respondentů mi nepřipadá nijak přínosné...*s. 44), jako spíš PROČ chodí lidé na romské koncerty. To je však stejně relevantní otázka.

Autorka je **velmi dobře** vybavena **teoreticky**. Smysluplně tak zdůvodňuje jak vymezení předmětu (publika i romské hudby), tak použitou dotazníkovou metodu a interpretaci jejích výsledků. Také **formulace výsledků** je velmi dobrá: srozumitelná, jednoznačná, a přitom plynulá. Přehlédneme-li drobné interpunkční nedostatky, je i výsledná formální podoba zcela uspokojivá.

Za jediný ne zcela uspokojivý moment práce považuji koncepci výběru koncertů. Petra na základě dostupného soupisu konaných koncertů (konaných v průběhu 3 měsíců) vytřídila několik typů a rozumně vybrala ty typy, které jsou pro daný výzkum relevantní (nikoli festivaly, ale koncerty jednotlivých skupin). Ty dále ještě roztřídila do čtyř kategorií a navštívila po jednom koncertě z každé kategorie; na něm provedla dotazníkový výzkum. Jsouc si vědoma malého počtu koncertů označila výzkum na každém z nich za jakousi case study. To je správné, ovšem výsledná data pak skutečně poskytují jen *orientační a hrubé závěry* (s. 6). Je dobře, že si je toho autorka vědoma.

Práce tedy prokázala velmi dobré zvládnutí „vědeckého řemesla“ a do značné míry schopnost reflexe přiměřených metod. **Doporučuji ji k obhajobě a vzhledem k výše uvedeným připomínkám navrhuji 40 kreditů.**

PhDr. Zuzana Jurková, Dr.

Slaný 18.10.2006